

DET breda påståendet att det icke längre finns några sjömän är ehuru delvis oriktigt, tyvärr alltför slett. Länga kajer och piper i de stora hamnarna på vår kontinent ser man här och där deras vagrande gång. För den som känner litet mer av sjömannen, kan det kanske lyckas att utpeka honom såsom kvartsmästare och flottan har ännu många av de gamla sjöbjörnarna under sina vingars skugga. Men i det stora hela kan man nog betrakta den sjöfarande, flirande slagskämpen-sjömannen såsom en försvunnen typ. Y i och T med ångkraftens införande såsom drivkraft i fartygen, ha stora förändringar inträffat. Det blåsas inga segel mer och vindspelets sång har dött och forts bort med havets vindar.

Asynen av en klipper, som för fulla segel ljudlöst glider fram över havet, är en bild, som i alla tider i sig innefattat romantik och äventyr. Stolt red den över vågorna, klöv böljorna med ett övermod, som aldrig nåts av våra dagars ångare. Vindens ljus i tackel och tåg, det knakande ljudet i riggen, ropen från utkiken och det glämliga ljudet från lanternan — allt är gångt — borta — Radions gnistor och det svaga ljudet av klockan från maskinrummet äro allför raffinerade för att tilltala och väcka anklang hos en sjöman från segelflottans tid.

Herr kapten.

Kvällen låg från Köpenhamn brusande in på stationen och stannade. Peronherrar, som brukade flänna där för att se vem som var med och vem som skulle vidare, rådde på sig, den "vackre" kapten rådde på sig, han stod där ock på kväll.

Kapten var löjligt i marinen, men förde postbåtar till Kiel. Historien är från länge sedan. Särskilt många passagerare voro leke med. Kaptenen suckade:

— Korsör var ett fruktansvärt hål, Kiel väres, hela ruten... han började så framåt herron.

— God afton, herr kapten!

Han vände sig. Framför honom stod en mycket elegant, högväxt dam, ung, vacker.

— Men känner ni inte igen mig?

— God afton, fröken Blide, sade han långsamt, som man talar, när man inte riktigt vill tro sina egna ögon.

Harriet Blide var kanske den vackraste damen i distriktet, kanske den rikaste i Köpenhamn, enda dotter, och så den kallaste och högmådigaste. Han hade alltid så vitt möjligt hållit sig på avstånd från henne.

— Premiärlöjtnant Gableisen har sagt mig att ni för båten till Kiel. Vi ha sannerligen inte kunnat begripa var ni höll hus. Vill ni inte göra mig en förfärligt stor tjänst?

Kapten böjde på huvudet:

— Det skall bli mig en stor ära.

— Vill ni bära min handväska?

— Med nöje.

— Jag såg er strax då jag steg av tåget. Jag är på väg till Paris. Är det inte härligt? Jag skall vara borta i tre månader. Min farbror och hans familj ta emot mig i Hamburg. Det är väl modigt av mig att resa så långt ensam? Men varför ser ni så där på mig? Är det för att jag helt budus antastat er? Xrligt sagt är jag glad över att jag känner kapten, ett sådant barn jag ännu är. Är ni kapten även då jag kommer tillbaka?

— Ja.

— Vill ni då göra mig en annan stor tjänst? — Hon lade huvudet på sned. Vad hennes ögon voro vackra! Han kände rent av igen henne.

De voro ombord. Fröken Blide gick till kols med detsamma för att inte bli sjösjuk.

Den natten rullade båten stygt. Alla blevo sjuka, även fröken Blide.

Kapten var på bryggangela natten. Mycket blek om näbben tog fröken avsked på morgonen.

— Då träffar jag er alltså här igen när jag kommer. Och ni får icke glömma att ni lovat göra mig en stor tjänst! — Hon log.

— Nej, sade han.

Sedan tänkte kapten på fröken Blide och hennes leende, hennes ögon.

Hon överraskade och glädde honom mycket med att skicka honom vykort från världsstaden. Han förstod henne icke alla. Det vill säga, givetvis visste han att han såg bra ut, av erfarenhet. Men han var nog den fattigaste officeren i marinen och av den allra borgenligaste familj. Han grep sig an med att fråga sig själv: Vad kan en fattig dansk officer vinna mer än den rikaste flicka, som till på köpet är en skönhets?

Hon meddelade honom också, att han kom hem.

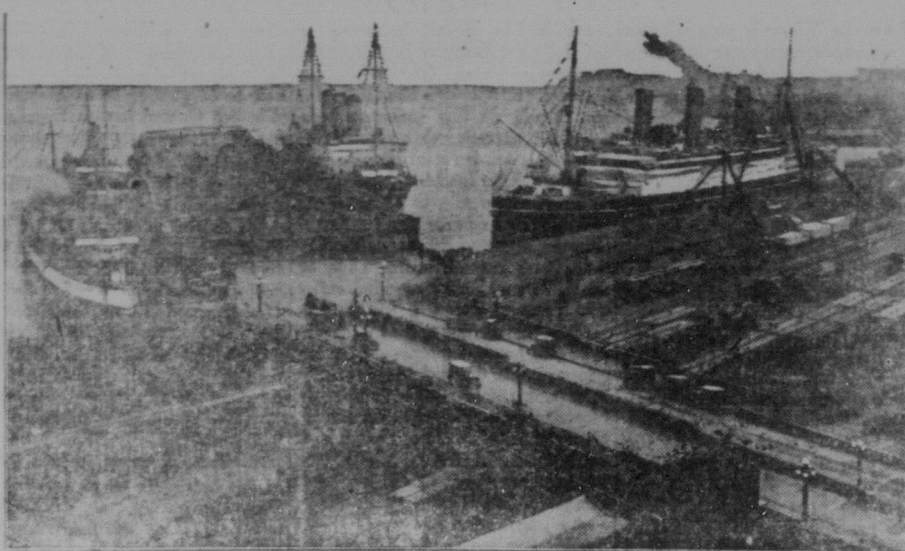
Han tog emot henne med blommar på bangården i Kiel.

— God dag! jublade hon. Kommer ni idag att ni lovat göra mig en stor tjänst?

— Ja, ja. Nu var det han, som skriade. Han bar hennes handväska, medan tullen inspekterade hennes stora koffertar.

"Till botten med man och allt".

För S. C. T. av Bessie L. James.

Vancouver - Sjöfarnas stad.

De seglande fartyg, som byggts av hennes eget timmer på de röda bankar, som sköljas av Pundys tidvatten eller längs St Lawrencevikens stränder. Britiska Columbia har spelat en stor roll i canadensiska sjömaner. Våldiga fartyg förde våra naturliga rikedomar till Storbritanniens och Europas industriella centra, till hamnarna i Indien, och förde med sig tillhålls nödvändighetsartiklar för det nya landet, ädla metaller och orientalska kryddor. I dag, då eben rader, ser man ett och annat grått skrov sakta glida fram för vinden utanför sjöprovinsernas kuster. På Stora oceanens vågor gunga några och på de stora sjöarna vaga ett fåtal. En eller två gånger om året skrypts ett segel vid synranden. Tyvärr så sällan. Det är ångmaskinen som härskar över vågorna — civilisationen i dess mest koncentrerade uttryck — Båder, taylor, museiföremål, är all vad som återstår av prakt och härligheten i de grova ekplankorna, av

kraften hos männen som fogat dem samman till fartyg och seglat dem. I avsikt att återuppliva det bästa av gamla sjömannssånger och danser, organiserade J. Murray Gibson, ena de förnämsta auktoritet på folkemusikens område, en särskild fest, som hölls i Vancouver i januari. Musikkritik i västern utgav gamla arbeten, muntra och lustiga sjömanns-sånger och deras historia från gångna och glömda tiders helvete. Världens förnämsta sångare tolkade des

ta melodier och visor och gjorde dem "Order of the Gold Chaser" fick en värdig tolkning, autentisk i varje detalj. Ett av de bästa inslagen i programmet utgjordes av ett uppträdande av Winnipeg Sea Cadets, och det måste sägas att under Bos'n Farrells instruktion, den unge George Kent, gossopran bland kadetterna, nu är färdig hemmastead i den manliga konsten att splitta ett rep.

Representativa innevånare i Vancouver ha gång på gång uttryckt sin önskan att denna årliga Sea Music Festival åter anordnas och till följd av dessa störtade suckar, skriver Vancouver Sun redaktionellt: "Så starkt har intresset varit för C. P. R.'s Sea Music Festival varit här, och för det utmärkt program som visat Canadas nära släktskap och samband med havet, att ur det hela framvuxit den tanken, att ett museum med mycket stor förtel och försijast skulle kunna upprättas i Vancouver.

"Historien om hela British Columbias kust är full av berättelser om storad, som utförts av en sådan djärv till ett värdefullt tillskott till den moderna musiken. Operor, som hämtat sina ämnen från sjömannens liv ombord och i land, uppfördes under skicklig ledning. Kapten Frederick William Wallace arrangerade "Down on the Rio Grande", Champlains

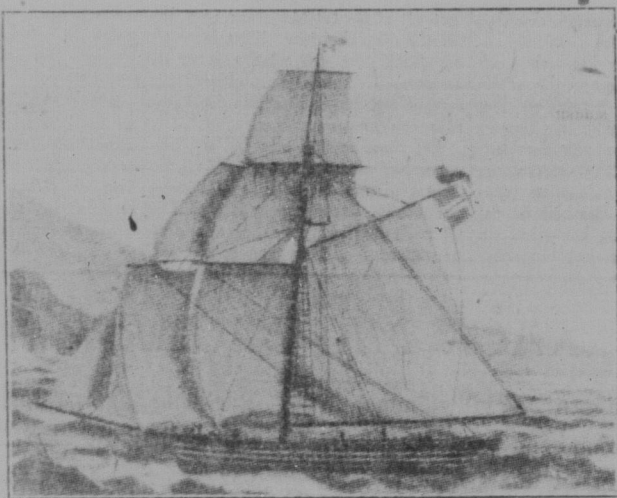
Manannonserar.

En herre annonserar i norska Aftenposten på följande sätt:

"Heltan 906.

I all världen vad har hänt! Utan att säga skal uppför du dig som en gämbing. Telefonaffären inte, mina brev returneras öppnade, 2 anonyma likaså. Tror du det är jag? En sådan lömskling gör jag inte på. Uppåt till 17. Kan jag inte utträtta. Är detta anledningen? I så fall ett sim-är detta anledningen, du har väntat på, för brytning? I så fall ett simpelt sätt att göra det på. Du har mitt förtroende och kunde ha sagt mig det muntligen, och jag hade förstått dig och respekterat. Vi kunde skiljas som vänner. Beklagat, att mitt sällskap har varit ändan plåga för dig, men jag har enstafidigt trott dina ord. Din krossande brutala dom över mig, ska jag bära för din säll, eljest aldrig, men hade jag inte trott att mitt uppförande mot dig av grund till en sådan. Du må gärna svärta mig, om du har skäl och hjärta till det, men hade jag verkligen ädlare tankar om dig. Kära, var förvisad om att mitt främsta sidan skall kasta skugga på ditt goda namn och rykte. Vilken grund också därtill? Vår samvaro är, så vitt mig beakt, utan orona minnen, om din förlåtelse. Trots allt skall du har jag ovetande kränkt dig, ber jag i mitt hjärta framtent vara den du har varit — och är minnet om dig för alltid förtärligt som en skön blomma på mitt ringa livs väg. Jag tackar dig för allt och önskar dig allt gott, och kommer jag i tankarna alltid att fortfarande vara din goda vän.

(Mansmannen.)

— Hör vad sus. Fregatten kränger

Böjda knaka rår och stänger,

Valdsamt ned mot vresig väg,

Och det gnisslar i vart tåg.

Oscar Fredrik.

Prinsen av Wales blir ej kung i England.

Men däremot socialistisk ledare, säger Annie Besant.

Prinsen av Wales blir ej kung i England, säger dr Annie Besant, teosofiens stora namn, som lancerat den nye Kristus, Krischnamurti. Ryktet nämner också i Annie Besant med Krischnamurti, att Annie Besant på den senaste tiden i någon mån börjat tvivla på dennes Kristusvärdighet och även dementat denna.

Ty dr. Besant sysselsätter sig för närvarande med visioner, och hennes visioner ha också fört henne till en viss aktuell färg. För närvarande är det engelska kungahuset, hennes skötebarn, och hennes spådomar, vilka alltså grundat sig på hennes visioner, äro onekliga en smula djärva. Men en person, som lancerat "den nye Kristus", är naturligtvis inte så beshaktig av sig, när det gäller prinsen av Wales' blivande öden och äventyr. Prinsen av Wales blir ej kung i England, säger Annie Besant, utan hans broder hertigen av York kommer i stället på tronen.

Och hon fortsätter med en bravar, som tyder på inte så litet fantasi i samband med visionerna. Vilka se tilltaget.

Cigaretttröknings faror.

En amerikansk nervspecialist förklarar, att hela den anglosaxiska rasen är dödsdömd, om icke kvinnorna sluta upp med att röka cigaretter. Enligt hans mening står Amerika inför ett mycket allvarligt problem, emedan cigaretttröknigen nog är skadlig för män, men i långt högre grad för kvinnor, och om de unga kvinnorna fortsätta, som de ha börjat, kommer det att sluta med en förfärlig fysisk och moralisk degenerering på alla håll, och rasen går sin undergång till mötes.

Barn av föräldrar, som äro passionerade cigaretttrökare, äro födda nervösa, och komma enligt den amerikanske läkarens mening, att i hög grad öka signessjukheternas patientantal. Under de sista tio åren har förbrukningen av cigaretter i Förenta Staterna stigit med nästan 300 procent, vilken ökning till stor del tillskrives den ömsidigheten att damerna så allmänt börjat röka. Den nämnde läkaren gör, var han kan, för att skrämma kvinnorna, i det han förklarar, att kvinnorna äro mera disponerade för att få "tobakshjärta" än männen, att cigaretttröknigen förstör stämningens välgud, spölierar ansiktets skönhet och med tiden uttorkar huden och gör den gul.

Detta är hårda ord, men de äro säkert icke utan ett korn av sanning.

"Är detta verkligen det vackra Sverige."

Amerikansk journalist äter "flaskpänkaka" och dricker "schnaps" i Stockholm.

Bruce Reynolds s heter en berömd amerikansk journalist, som reser genom alla jordens länder och efter två dagars vistelse i en världdel är i stånd att presentera den med "locket" av för den amerikanska läsekretsen. Rapport fräckt och pittoreskt lögnaktigt, precis som hans publik vill ha det. Sakligheten må det sedan vara som det kan med.

I somras "gjorde" han Sverige, och han måste faktiskt ha ägnat flera dagar åt vårt land, åtminstone att döma av det antal middagar och snapsar han get antydningar om: att han intagit här uppe — även med hänsyn tagen till att en amerikansk snabbresenär naturligtvis hinner tära minst två middagar varje dag.

D. N. återger ett sammanplock ur amerikanarens reseskildring, som fått formen av även en resehandbok för efterföljande amerikanska turister, och nyligen utkommit i bokform under titeln "The Sweeties in Sweden", det är uttytt "Sotungarna i Sverige".

Det vittnar sig att en Sveriges förnämsta attraktioner som turistland är våra vackra och snälla flickor.

Bruce Reynolds har funnit att gammal Sverige, som vi gällt och föreställt oss var litet lantligt och dygdigt och bakom, i själva verket är ett land fullt av "rollicking fun", ämnat att bli en hela världens och i synnerhet Amerikas lekplats och nöjestempel, fastän det olyckligt nog inte förfan nu blivit upptäckt av mr. Reynolds. I stället för att som vi fruktat vara litet stela och tunga och tysta, äro vi borta världsmän allihop. Kultiverade, eleganta och förfina, så att ni häpnar. De bäst sportmen, de ängsligaste och generösaste värdar ni kan möta. Vår skönhet är slående. "Män och kvinnor äro rödkindade, smidiga och resliga som gymnaster." Våra enorma inkomster låta vi med förtärlig bekymmerlighet rulla i ett nöjesliv som inte har sin make i världen. Allt som allt äro svenskarna enligt Reynolds "the highest steppers in Europe".

Mr. Reynolds har varit genom runt några städer och bott i 72 städer, igen han säger att Stockholm är staden att bo i. Stockholm är, kort sagt, ett enda hav av nöjen och utövningar. Snaps (schnaps enligt mr. Reynolds) och s m b r g a r

Det är, som man hör, icke bara huvudstaden mr. Reynolds ägnat sig åt. "Kungariket Skåne" har berett honom tillfällen till några av hans mest lyriska utgjutelser, och Göta kanal-turen från Göteborg till Stockholm blir i hans framställning en fullkomligt dramatisk färd på en liten ångare som skubbas sig mot de svenska korna — som se så snälla ut i ansiktet — och som bli efter när passagerarna göra en liten utflykt till fets utefter kanalen. En långväg passagerare, bekvämt han, fick inte rum i kajen, utan måste sitta i bondstugorna och åka i fatt böter i bil om mörnarna.

Nå, Reynolds ser, åtminstone på saker och ting med det rätta humöret.

Han är full av beröm för Bratt-systemet — eller anser kanske inarare att det är vi som förtjuna berömmen för att vi ha alla systemet. I Amerika, förklarar han, skulle på ett par år alla tjänstemännen i systembolagen vara förtjuna, men systemet nedtruttat. Att det hela går utan att en människas av tre är anställd att spionera på de andra två, förtär han förtärande inte.

Det sista i synnerhet var ju vackert sagt, men ho vet i alla fall, om inte gamla Sverige betackar sig för dylik reklam.

upptäckter såsom kapten George Vancouver. Våra berg ha ekat av skotten från Spaniens stolta slagskepp. Drama ha utspelas i lugna vikar och laguner, där nu eleganta lustfäkt behagligt glida fram.

"Havet och fartygen som segla på detsamma ha spelat en oenast stor roll i upplysningens av Vancouver och British Columbias historia, och historien kan ej bättre upptecknas än i ett bevarande av några konkreta minnesföremål från havet och dess fartyg. Ett Flotmuseum skulle bli ett levande blad i denna stads historia."

Winnipeg ligger långt ifrån oceanen, men likväl skulle ett museum kunna etableras och fartyg från inlandsvattnen flötas in i detsamma. Indianernas snabba kanoter förde de första furorna till forset vid sammanflödet av Red river och Assiniboine Skönare och Hudson Bay kompaniets stora båtar ha varit stor del i upplysningens av Manitoba och det nordvästliga landet. Inlandarnas fiskflotta på Lake Winnipeg har en romantisk historia, som aldrig kan tilljas. Kipling har oödluggjort fiskarnas vardagsliv vid kusten av Newfoundland i sin bok "Captain Courageous". Vi ha en stor saga, lika levande som den som berättades av deras föräldrar och väl värd sin plats bland sjöhistorierna från det stora förtärliga.

Vilken dag är du född?

Om man får tro gammalt skrocc, betyder det mycket på vilken dag ett barn är fött. I en vers heter det nämligen:

Måndagsbarn har fagert skinn, tisdagsbarn har älskligt sinn, onsdagsbarn är fött till ve, torsdagsbarn är mycket se, fredagsbarn är kärlek och lycka, lördagsbarn skall modor trycka, söndagsbarn får länge leva och njuta, till vis och rik, och sedan berömligt sluta.

Läraren: — Karl, visa oss plattarna Sövar och Ratan på kortan!

Karl: — Där ligger Ratan och där — Sövan.

bord och skugga och flaskpänkaka och champagne och kott oxbrunna å la Hamburgoise jämte några svenska punch och jordgubbar med frusen grädd... Och när man inte ägnar sig åt dessa njutningar på Berns, "den största och grannaste restaurangen i Europa", eller tilläventyrs på Grand ("den sista viken i fräsa om lyx"), så håller man lysande fester för besökande amerikaner ute på charmanta skärgårdsvillor, om man icke rentav nöjer sig med att i någon av Stockholms magnifika parker njuta en friluftskoncert av Kungliga Opera-Symfoni-Orkestern.

Spraket erbjuder naturligtvis svårigheter. Svenska namn äro i regel långa och svåruttalade — och svårastade sedan! Det skulle kunna bli en rätt liten prövning om att hitta ett rätt stavat svenska ord i "The Sweeties in Sweden". Men när förstår ju väl att man kan få på med tungan i band efter att ha försökt i enlighet med Havnings uttala Humwlgården eller Jurardsbrunne-kanalen, och att det kan vara svårt att erinra sig ett namn som Lannerstaggameldensköp, Ävenledes torde det möta svårigheter att på gängse kortor över Skåne återfinna slotten Skaverson eller Kalla Gunnarstorp. Trots svårigheterna, skall dock ingen amerikan låta hindra sig från att avlägga ett besök hos lands-hövding Gunnarstorp på Tornerhjelmslott, och kronprinsens sommarställe Sofiero lockar ju bara genom sitt syd-ländsk klingande namn.

Det är, som man hör, icke bara huvudstaden mr. Reynolds ägnat sig åt. "Kungariket Skåne" har berett honom tillfällen till några av hans mest lyriska utgjutelser, och Göta kanal-turen från Göteborg till Stockholm blir i hans framställning en fullkomligt dramatisk färd på en liten ångare som skubbas sig mot de svenska korna — som se så snälla ut i ansiktet — och som bli efter när passagerarna göra en liten utflykt till fets utefter kanalen. En långväg passagerare, bekvämt han, fick inte rum i kajen, utan måste sitta i bondstugorna och åka i fatt böter i bil om mörnarna.

Nå, Reynolds ser, åtminstone på saker och ting med det rätta humöret.

Han är full av beröm för Bratt-systemet — eller anser kanske inarare att det är vi som förtjuna berömmen för att vi ha alla systemet. I Amerika, förklarar han, skulle på ett par år alla tjänstemännen i systembolagen vara förtjuna, men systemet nedtruttat. Att det hela går utan att en människas av tre är anställd att spionera på de andra två, förtär han förtärande inte.

Det sista i synnerhet var ju vackert sagt, men ho vet i alla fall, om inte gamla Sverige betackar sig för dylik reklam.